

**ACTA CORRESPONENT A LA
SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA I URGENT NÚMERO: 2/2018,
DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE FLIX, DE 4 DE FEBRER DE 2018**

Expedient núm.:	Òrgan col·legiat:
PLN/2018/2	PLE

Dades de la sessió:	
Tipus de convocatòria:	Extraordinària i urgent
Data:	4 de febrer de 2018
Durada:	Des de les 13:00 fins a les 13:45 hores
Lloc:	Sala de Plens
Presidida per:	Marc Mur Bagés
Secretari:	Arturo González Benet

Assistents:		
Càrrec	Nom i Cognoms	Assisteix
Alcalde-president:	Marc Mur Bagés	SI
Tinents d'Alcalde:	Francesc Barbero Escrivà	SI
	Delfí Castellví Descarrega	SI
	Josep Solé Rojals	SI
Regidors:	Norma Pujol Farré	SI
	Albert Mani Martínez	SI
	Norma Català Ribera	SI
	Josep Pérez Giral	SI
	Lara Bertran López de los Mozos	SI
Secretari:	Arturo González Benet	SI

Altres assistents al Ple:

Pere Muñoz Hernández, exalcalde de l'Ajuntament de Flix
Oscar Bosch Pujol, exalcalde de l'Ajuntament de Flix

Excuses d'assistència presentades:

1. Francisco Romero Navarro: «Impossibilitat»
2. Núria Blanch Hernández: «Impossibilitat»

Una vegada verificada pel Secretari la constitució vàlida de l'òrgan, L'Alcalde-President obre la sessió, i s'adreça als assistents

"Bon dia,

Comencem, si us sembla, comencem aquesta sessió plenària extraordinària i urgent, lògicament donades les circumstàncies i convocada de manera expressa per la mort de qui va ser alcalde de Flix, entre l'any 1987 i 2003, se'ns fa difícil fer aquest Ple se'm fa especialment difícil arrencar aquest Ple, a nivell personal 4 companys,. es el quart company de corporació que ens deixa, per aquest ordre: Julian Ruiz, Floreal Cervelló, el Sr. Floreal, i l'amic Juanjo Prunera, just és reconèixer la trajectòria

pública d'Antonio, primer alcalde dels ajuntaments democràtics que ens deixa, fa un moment acompanyat pel Guàrdia municipal hem anat a deixar la bandera de Flix i també a petició expressa de la família, també la senyera, recordem que també a part d'alcalde va ser diputat del nostre del parlament del nostre país i ho hem fet per que sabeu que ell era tremendament institucional, ell va ser qui segurament contra la opinió d'algú quan van morir tant l'alcalde Barbero, com l'alcalde de la transició l'alcalde Masot, va fer aquest gest, per tant entenem i entenc que estaria content, abans de començar el ple i anant pel que es estrictament administratiu i per tal d'aquest ple quedi al llibre d'actes al llibre d'actes, al llibre de plens del nostre ajuntament per la historia, com correspon, correspon aprovar la urgència de la sessió,"

1.- RATIFICACIÓ DE LA URGÈNCIA DE LA SESSIÓ.

Arran el traspàs de qui fou regidor, (1983-2003) i Alcalde de l'Ajuntament de Flix, (1987-2003), Sr. Antonio Sabaté Ibarz, l'Ajuntament vol expressar el seu pesar per aquest fet, i establir les mesures en record de qui fou el 2 alcalde de la democràcia.

Per tant, de conformitat amb l'establert en l'article 79 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, que estableix que en el cas que es convoqui una sessió extraordinària de caràcter urgent s'haurà d'incloure com a primer punt de l'ordre del dia el pronunciament del Ple sobre la urgència, es proposa al Ple de l'Ajuntament, l'adopció de la següent,

Proposta d'acord:

ÚNIC.- Ratificar la urgència de la convocatòria de la sessió plenària extraordinària i urgent 2/2018, de 4 de febrer de 2018.

Votació: Sotmesa a votació, l'anterior proposta d'acord, s'aprova per UNANIMITAT, dels vots dels membres presents del Ple, que suposen la majoria absoluta del nombre legal de membres del Ple, (9 vots a favor).

A continuació , si us sembla i a peu dret, fariem un minut de silenci.

Abans de continuar la sessió plenària i per que m'acaba de saltar en aquest moment, sabeu que Toni a banda també va ser diputat provincial. a banda de diputat al Parlament i a banda d'altres, càrrecs, ho dic per que m'acaba d'arribar un missatge del president de la diputació, si hem permeteu, que diu així: Benvolgut Alcalde i amic, acabo de saber que ens ha deixat dissortadament l'Antoni Sabaté, antic Alcalde i persona amb la que m'unia una bona amistat, em dol, em dol molt la seva prematura mort. Ens vam saludar, ara bé, si per darrera vegada, precisament a Flix, amb motiu de la presentació del llibre de Mossen Alanyà dedicat a la vostra església. Em sap greu no poder-vos acompanyar però tinc obligacions concretes de difícil substitució la tarda d'avui, et prego que facis arribar el meu condol a la corporació i molt especialment us prego que en representació de la diputació traslladeu el meu mes sentit condol i de la corporació provincial a la seva família. Rebeu una forta i sentida abraçada.

Continuariem la sessió plenària, és una sessió plenària diferent, ocupen el lloc dels regidors els dos ex-alcaldes de l'etapa democràtica, eren quatre, que pensem i també ho pensava així Antonio, que estaria bé que prenguessin la paraula, i lògicament sol faltaria que no fos així.

En primer lloc pren la paraula Oscar Bosch:

INTERVENCIÓ OSCAR BOSCH

“Bon dia a tots, veïnes i veïns, amigues i amics, com començava sempre Toni els seus parlaments, suposo que per que al final acabava, acabava unint los dos conceptes de veí del poble de Flix i amic crec que per ell acabaven sent el mateix.

Jo, només se m'acut avui, més que donar-li les gràcies, a Toni, en particular primer per que a l'any 95 va veure que es podia confiar en mi per fer-li companyia durant molts anys a l'Ajuntament, i crec que se li han de donar al meu entendre, també les gràcies, per viure sent de Flix, mantenint jo diria una militància de ser de Flix, sentint-se, sentint-ho molt, lo ser de Flix, per ell parlar del poble, les tradicions, les caminades pel terme, la gent, qualsevol petit detall relacionat en lo poble en podia fer una conversa d'un munt d'hores. Inclús jo recordo los primers anys d'una època que per mi, jo diria que per ell també una època difícil en que va marxar del poble i recordo que el primer any, en Ramon que està també per aquí sentat, que el primer any cantava a l'orfeó i ell era infalible, no fallava mai, era un dels detalls, de l'amor que ell transmetia pel poble.

Este tipo de detalls pues és lo que el caracteritza com a militant de Flix, com a persona que ho vivia tot molt, molt sentit, jo crec que se li han de donar les gràcies també per que hi era sempre, hi era i hi estava, en qualsevol persona era accessible, establia una complicitat fàcil, era capaç de portar de portar una conversa en qualsevol persona, en Josepeta de Cal ..., després t'explicava qui era, no la coneixies i ell havia mantingut una conversa que havia aconseguit que aquella persona en aquell moment pensés que era la persona més important del món.

Aquesta complicitat que establia en la gent, crec que també és d'agrair-li.

Jo també li donaria sobretot també les gràcies, pel sentit per que ha sabut transmetre un sentiment, com ha fet ara al final, en lo llibre, un llibre que segurament us ha arribat, l'heu llegit, l'heu fullejat, un llibre que ha estat fruit del coratge, de la valentia, de trobar-se ell mateix, i transmetre un sentiment i una sensibilitat que de ben segur l'han ajudat a pujar al cel, com ell mos parlava i quedar-s'hi com una estrella, és una reflexió que feia quedar-se com una estrella més però això sí, al cel flixanco que és lo seu.

*Jo crec que avui toque acompanyar el sentiment a la família i per tant així ho fem, però per descomptat que avui també toca acompanyar el sentiment al poble de Flix.
Bon cel Toni, i gràcies per tot.”*

A continuació prendrà la paraula Pere Muñoz.

INTERVENCIÓ PERE MUÑOZ

Moltes gràcies senyor Alcalde, companys de tot ajuntament, veïns i veïnes, amigues i amics, tal com deia Òscar, avui l'atzar ha fet que sigui el dia mundial del càncer, tot just avui ens ha deixat aquesta matinada Antoni Sabaté i aquest matí quan parlava amb Xavier, son germà, i Marc l'Alcalde, havíem de dir unes paraules.

Enlloc de pensar unes paraules, he anat a buscar l'àlbum de records, l'àlbum de fotografies, allò que tinc a casa, recordant les imatges de quan estava en plenitud i he recordat tots els anys de reunions i esperances que vam viure de joves, los dos som de l'any 54, tot i que no vam coincidir massa a l'escola, érem de colles diferents, als dos se'ns va morir la mare molt aviat. Recordo que era l'any 1978-79, quan vam començar a parlar de les primeres eleccions municipals, gràcies a aquest àlbum de fotografies ell va ser dels primers que es va apuntar al projecte de l'entesa de Flix, l'entesa que era una agrupació independent d'electors, li donàvem suport gent del PSUC, gent dels socialistes, gent d'ERC, independents, i ell ja tenia bagatge a Flix, perquè ja estava lligat a l'Orfeó, a la Unió Social, tenia lligams molt especials a tot el poble, i ho vivia molt apassionadament, i en aquella llista va demanar de tancar-ho, i va ser l'últim de la llista de l'Entesa de Flix al 79.

Recordo, en aquella època romàntica, de les primeres de l'ajuntament democràtic, ell va ser un dels principals col·laboradors que vaig tenir a l'Ajuntament, ell se va posar a la Comissió de Festes, allò...vivint-ho, ell va impulsar amb Jaume Aresté el renaixement de la revista local, en aquest cas, la Veu de Flix, va ser el primer que va fer de subdirector, li va deixar el lloc a Jaume perquè era llicenciat en geografia i ell pues, va ser una de les ànimes dels primers anys de la veu de Flix, recordo inclús que va arribar un moment que es van plantejar que fos el meu substitut a l'any 2003 perquè tenia moltes més condicions que jo, moltíssimes més condicions que jo per fer de Sr. Alcalde, per allò que deia Òscar, tarannà, empatia amb la gent, la manera de viure el poble, era molt diferent, que en el meu cas, que potser sóc més tímid i més seriós que ell, la qüestió és que malauradament no va poder ser el meu successor a l'any 2003 perquè va tenir la pensada suposo que per Xavi Sabaté de fer-se del PSC, socialistes recordo van vindre a casa seva a convèncer-lo, lo Joan Reventós, va vindre, bueno...el van convèncer i uns mesos abans va dir, escolta me presento pels Socialistes de Catalunya, i bueno i clar em va deixar amb un pam de nas i em vaig tornar a presentar, vam estar una temporada d'adversaris polítics, però al cap d'un mes, dos mesos, això tenim a Delfí que com a testimoni que al cap d'un mes, dos mesos de constituir el nou Ajuntament, vam tornar a fer equip junts i va estar treballant pel poble de Flix, de totes les vessants, ell va entrar a la Diputació de Tarragona, a la Diputació va començar a fer un gran paper a la Diputació, a l'Ajuntament també, ell engrescava a organitzar, va portar festes majors, i va començar a engrescar tot lo del carnaval d'estiu, etc..

Ho recordo com moments d'enyor, tot i que hagin passat anys, com per exemple quan va néixer l'Arnau, va néixer el Toni el seu fill que són de la mateixa edat, se porten encara no un mes de diferència i compartíem lo que diem les complicitats naturals de l'edat i de la família, s'ha de dir que a l'any 87 va ser nomenat Alcalde, va estar 16 anys d'Alcalde a Flix va formar part del primer Consell Comarcal que es va constituir a la Ribera d'Ebre, tot això suposo que el seu historial ja el coneixeu molt, va entrar al

AJUNTAMENT DE FLIX

Parlament de Catalunya al cap d'uns anys, al Parlament de Catalunya va ser recordo, potser el seu moment més àlgid, va ser quan va defensar la moció contra el transvasament de l'Ebre contra el PP, en aquella època que li donava suport, també amb el suport de CiU, recordareu va ser ell qui va defensar en nom de les terres de l'Ebre, la moció aquesta en contra del transvasament de l'Ebre, i això va ser potser el seu punt parlamentari més important, podem dir que durant els 30 primers anys de la democràcia restaurada els hem compartit a mitges entre Antoni Sabaté i un servidor que us parla...i sempre des de que tot i que hem estat en partits diferents sempre amb el respecte mutu, amb amistat, amb moments lògicament de trobades i xerrades perquè són moltes reunions i molts viatges junts, el poble de Flix havia conegut a nosaltres 2 com alcaldes, en tots els regidors, després han vingut altres canvis, quan va marxar de Flix i li van donar el càrrec del Departament de Cultura de les terres de l'Ebre, recordo que al poc d'agafar el càrrec el vam invitar a vindre com a càrrec electe, càrrec important, a vindre a visitar el poble de Flix, recordo que va signar el llibre d'honor, vam estar molt en contacte, bones pensades estan ell a cultura, per exemple el primer govern, de Maragall, de Pascual Maragall, després al segon tripartit, amb el president Montilla, ell va agafar la responsabilitat de política territorial, també vam estar moltes vegades en contacte.

L'invitàvem cada vegada que podíem a visitar el poble de Flix a participar de les il·lusions i les esperances del poble de Flix i així ha sigut. Una vida que lògicament, us podeu imaginar i que hagin passat tants dies i que estès sedat i amb tota la seva infermetat, sempre queda quines paraules podíem pensar, parlar d'Antoni, podíem estar parlant hores i hores, ens ha regalat al final un llibre, que va presentar Xavier Vega, magnífica presentació a principis d'any, "El final del principi", que és una reflexió primerament de part de la seva vida que ha tingut pues moments per recordar-se de la meua persona, cosa, fet que li agraeixo per sempre, en aquestes reflexions, "Al final del principi" parla d'un temps de llum i d'esperança i fins i tots posa en qüestió el seu admirat Jaime Gil de Biedma, quan parlava de : "...no voleré a ser joven" i qüestiona les reflexions finals, i parlant de Jaime Gil de Biedma, també recorda el llibre un sopar, que vam fer aquí a "la Clau", no, perdó, perdó, no a "La Clau" al "Racó", una vegada que vam portar el Cere i l'Ajuntament vam portar un escriptor que es deia, es diu Ignasi Riera, que parlava sobre el franquisme a Catalunya, i a l'acabar vam anar a sopar amb l'Ignasi Riera, uns quants companys del Cere, gent de Flix, i després la "tertulia", ell la recorda al llibre com un bon record, que li agraeixo que com que vam compartir els seus cants, la memòria a l'hora de recitar poemes de qualsevol poeta català, és un moment que sempre admirava per part d'ell, es notava que estava a l'Orfeó i que tenia aquesta capacitat de comunicar amb la gent, bé la qüestió es de que ens ha deixat, ens ha deixat aquest llibre, "El final de principi", ens ha deixat els seus records, el seu treball, la seva estima pel poble de Flix, els seus anys de dedicació, primer com a regidor, després com a alcalde durant 16 anys, i després també el seu enyor i el seu record de Flix mentre ha estat vivint a Tortosa estos anys en que també ha estat agafant responsabilitats, primer a la Generalitat i després a l'Ajuntament de Tortosa, i per acabar llegiria, m'agradaria llegir, primer perquè ho va demanar ell, ho ha posat i m'ha arribat per diferents mitjans, el salm 130 quan diu, triat expressament amb les paraules i frases més maques i que en aquest cas ofereix la Bíblia: " Em mantinc en una pau tranquil·la com un nen a la falda de sa mare, tot esperant els seus dons".

Que al cel sigui i descansi en pau, Antoni Sabaté, l'amic, moltes gràcies.

INTERVENCIÓ MARC MUR

Des de l'Ajuntament tot el nostre condol i suport a la família, als amics, a tota la gent del seu entorn.

Aquest mati hem signat un Decret preparat pel senyor Secretari declarant tres dies de dol oficial, durant els quals presidirà des del balcó de l'Ajuntament el domàs amb el crespó negre, banderes a mig pal, i queden oficialment suspesos tots els actes oficials previstos per aquest Ajuntament, durant els dies diumenge, dilluns i dimarts.

Ens ha deixat Toni, i ho ha fet com a veí de Flix, lo passat 21 de juliol del 2017, s'empadronava de nou i li donava transcendència a un fet per a molts banal, empadronar-se, m'enviava un text que deia:

Marc, a partir d'aquest mateix moment, torno a ser administrativament de Flix, dic administrativament, de cor ja ho era, ho he sigut sempre, (així ho escrivia) jo ciutadà tú el meu Alcalde.

Ens ha deixat Antonio, el vaig conèixer molt be, veïns d'escala. Els meus pares i jo vivíem al pis de baix, per naltres era Antonio el de dalt, després amics, més tard, 12 anys, companys. Vam compartir moltíssimes hores, en Delfín, en Recha, en companys que ens han deixat, en Ramon, en companys que eren regidors, en companys que ens ajudaven des de fora, ens ha deixat Antonio lo que patia per coses que casi ningú patia, per les fogueres, per les creus, no podia resistir arribar a les creus i que es sentís malament, per l'ermita, per l'orfeó, per les caramelles, obsessionat amb la mobilitat de Flix, en aquells temps, ara ho trobem normal, patint, a partir de l'any 91, Josep Maria, per que s'arreglés el carrer Escoles, per que s'arreglés la circumval·lació i no volia deixar de ser alcalde sense que s'obris l'Avinguda de la Llum entenia que era fonamental pel nostre poble i pel seu futur. Era l'Antonio amant de les Festes, del ball de Plaça, dels nostre gegants, era Antonio que va pensar, en lo Flix d'abans, va començar sent ell alcalde, en la Primavera Musical, recordem que va ser president de l'Orfeó, que va col·laborar a fundar, va ser un dels fundadors del Grup de Natura Freixe.

Quan tothom deia, o molts deien que no es podia reparar lo Mas del Director, si no que s'havia de tirar a terra va perseverar per intentar que es conservés, i així va ser. Donava molta importància a les nostres tradicions, a les tradicions i a conservar-les.

L'any 1992, la cobla orquestra que sempre havia vingut a Flix, La Principal de Collblanch en lo mestre Castellnou va arribar per sortir cap a l'ermita, a la porta de l'església, i jo recordo que va ser la única ocasió en que la missa de l'ermita va començar més tard del que tocava, per que li va dir: Antonio aquest any no tocarem aquella cançó que sempre mos feu tocar, però no pateixis que portem altres músiques de processó. Es va enfadar molt, va pujar a l'Ajuntament on tenia escrupolosament guardades totes i cadascuna de les partitures instrument per instrument, vam fer còpies, des d'aquell dia l'Ajuntament té una carpeta que diu "Ermita del Remei", avui

AJUNTAMENT DE FLIX

ho parlàvem en l'arxiver, dia de l'ermita, dins sol hi ha aquestes partitures, per que sempre soni "La pureza" aquest dia.

No cal dir que la Principal de Collbanch no va tornar més a Flix i va començar a vindre la Miranfont, i quan Castellnou me deia: " No puc entendre que per una tonteria no tornéssim, li vaig dir: és que per a vostè era una tonteria però per a naltres no."

Era un autèntic servidor públic, en majúscules, portava Flix a la sang, fins al punt de prioritzar lo públic per damunt de lo privat.

Moltíssimes hores a aquesta casa, moltíssimes, potser vist des d'aquí ara, potser massa i tot.

Era amic de solemnitats i de detalls. Ho tenia i ho acostumava a fer així, tot previst, li agradava no deixar res a les improvisacions.

Amb motiu de les crisis d'ERCros, i dels plens extraordinaris que hem fet els darrers anys, van venir a Flix diferents alcaldes als plens, i si algo comentaven al acabar els plens, era: no podem entendre estos plens que feu a Flix , la majoria de pobles petits, no els fan així, els plens són més informals són d'una altra manera. Jo entenc, i sempre ho he recordat així, que aquestes solemnitats les hem heretat una mica de la manera que tenia ell de fer els plens, els plens sempre els acabava igual, d'una manera contundent, clara i aixecant la sessió i aixecant-se ell dret, a l'instant, permeteu-me que ho faci igual, descansa en pau Toni, bon veí, bon alcalde, bon amic, s'aixeca la sessió.....

I no havent-hi més assumptes a tractar, el Sr. Alcalde-President aixeca la sessió, essent l'hora que s'assenyala en l'encapçalament, la qual cosa, com a secretari, en dono fe, en compliment de les funcions que em confereix l'article 2.c) del Reial Decret 1174/1987, de 18 de setembre.

Signat: Marc Mur Bagés, Alcalde-President; Arturo González Benet, secretari municipal.

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT